

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-06-2025

"Molt estimat germà meu al Cor de Jesús. Només dues ratlles, germà meu, per recordar-te com en són de grans aquests moments que Jesús et fa viure: serenitat, tranquil·litat i fe.

Serenitat, per comprendre que Jesús tot ho disposa per al nostre bé; doncs encara que sigui plorant, dóna-li gràcies.

Tranquil·litat, per demostrar a les ànimes dèbils que el teu cor tot ho vol per al teu Déu, que com bé saps ell és Pare de misericòrdia, per tant res no t'ha de faltar. No tinguis por dels seus plans!

Fe; sí, fe, germanet meu, per creure en tot allò que Jesús disposa, perquè la teva bona Mare no et deixarà, des de l'eternitat vigilarà els teus passos amb gran amor.

Acceptem, sí, José M.^a; tot és de Déu i tot li pertany, fins i tot la nostra desesperació.

Demano molt per tu perquè et facis càrrec d'aquestes bondats que Déu fa en tu.

Mira, hem rebut una trucada del Sr. Roca, a 2/4 de 12 del matí, i de seguida hem pregat, i com que avui és la Sagrada Família i és la festa del nostre Casal, li hem ofert tota la funció de la tarda; ho hem fet amb gran solemnitat, tot per a la seva ànima.

La teva mare, sé molt bé com se l'estimava Jesús, i la nostra Venerable Mestra no l'ha deixat ni un instant, recordant-me en tot moment que per ella li demanava, que la seva ànima corregués cap el seu amor de protecció.

Ja ho veus, Josep Maria, quina felicitat la de la teva bona Mare, estar ja entre els justos..."

El 10 de gener del 1932, Magdalena escriu aquesta carta de condol a l'enginyer José María Cascante, per la mort de la seva mare.

Per a Magdalena el senyor José María era com un germà. "Molt apreciat germà meu al Cor de Jesús", li escriu. L'enginyer Cascante va ser posteriorment acollit i allotjat per Magdalena durant la guerra, juntament amb els seus dos fills (José M. i Rafael M.) i les seves dues filles (María Dolores i Catalina, Operàries Parroquials).

A la carta, Magdalena li recomana serenitat, tranquil·litat i fe.

També avui, en les circumstàncies adverses que ens envolten, necessitem molta serenitat per percebre la voluntat del Senyor i poder-li donar gràcies fins i tot amb el cor ple de dolor.

Necessitem calma per demostrar que Déu és un Pare misericordiós que ajuda i aixeca els febles.

Necessitem fe per creure en Jesús, sempre i en tot; per creure que des de l'eternitat els nostres éssers estimats vetllen per nosaltres. Per creure, per tant, en la comunió dels sants, que ens dóna profund consol i esperança: no estem sols en

el nostre camí, comptem amb el suport dels germans i de les germanes a la terra i amb la poderosa intercessió dels sants al Cel.

Magdalena recordava sovint la meravellosa realitat de la "comunió dels sants", que és l'Església mateixa com a família unida, viva i dinàmica, que transcendeix el temps i l'espai, en què tots ens sostenim mútuament en el camí cap al Pare.

És una realitat d'amor i d'intercessió que uneix el Cel, la terra i el Purgatori en una gran família.

Magdalena acaba aquesta carta amb les paraules següents: "Sigues agraït i lliura't cada dia més al teu Jesús i a Maria Immaculada, i a la teva fidel Mestra, que tant t'estima, Gemma Venerable. Et recordaré en cada instant davant Jesús, Maria i Gemma Venerable. La teva germana, Magdalena Aulina de Jesús."

Com de costum, Magdalena porta tots i tot als Cors de Jesús i de Maria. També nosaltres us demanem que ens recordeu a tots i a les necessitats del nostre món. Reafirmem la nostra fe en la força de la comunió dels sants, confiats en la seva protecció i intercessió.

I amb plena confiança en Déu, que és Pare de misericòrdia, repetim amb força:

"Pare nostre... feu la vostra voluntat a la terra com al cel"

(Mateu 6,9-10).

Que aquesta sigui la nostra pregària sempre, en els moments de goig i també en els de tristesa.

